

De Re Militari LXXXI

От Руслан Трад, Александър Стоянов и Венцислав Божев

БРОЙ 81 | 25 ЯНУАРИ – 1 ФЕВРУАРИ 2018

DE RE MILITARI

Журнал за конфликтите в Леванта и Магреб

Автори: Руслан Трад, Александър Стоянов, Венцислав Божев

Място на издаване: София, България

Дата на издаване: 1.2.2018

Сайт на авторите:

www.ruslantrad.com, www.historyofwars.net

Сайт на журнала:

www.remilitari.wordpress.com

Facebook страници:

<https://www.facebook.com/hystoryofwars>

<https://www.facebook.com/intidar.blog.and.news>

<https://www.facebook.com/deremilitari>

Контакти:

ruslantrad@gmail.com

klubvoennaistoria@gmail.com

v.bozhev90@gmail.com

За заявки за изготвяне на детайлни карти: klubvoennaistoria@gmail.com

ISSN 2367-9476

АВТОРИТЕ

РУСЛАН ТРАД

Журналист на свободна практика с фокус върху Близък изток и Северна Африка. Създател на първия български блог за Близък изток, Intidar, както и на организацията Форум за арабска култура. Водил е лекции за политически движения и процеси в Близкия изток в аудитории на Софийски университет, Нов български университет, Червената къща и Дипломатически институт към МВнР. Пътува често в Близкия изток, като публикува репортажи от Ливан, Югоизточна Турция, Тунис, Ирак и Сирия, а през 2014 заснема филм в Иракски Кюрдистан на фронтовите линии с „Ислямска държава“.

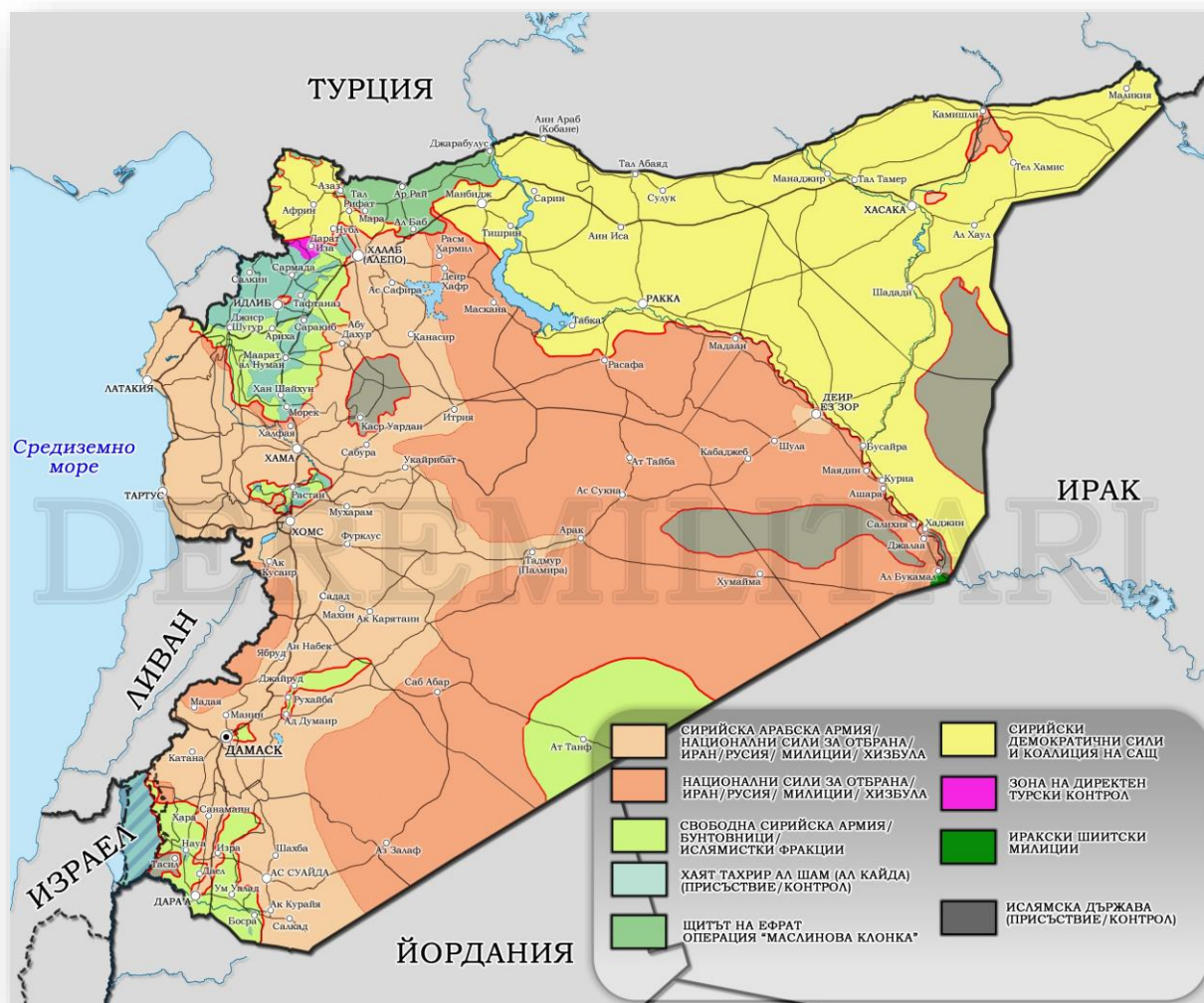
АЛЕКСАНДЪР СТОЯНОВ

Историк и журналист, доктор, а преди това и *magister cum laude* от Лайденския университет в Нидерландия. Отговорен редактор и създател на списание “Военна История” и съосновател на “Клуб Военна История”. Автор на множество публикации, посветени на различни проблеми от военната и политическата история на Европа и Близкия Изток. Автор на единствените подробни карти на български език, проследяващи конфликтите в Сирия, Ирак, Либия, Йемен, Нигерия, Афганистан и Сомалия.

ВЕНЦИСЛАВ БОЖЕВ

Политолог и експерт в областта на международните отношения с богат опит в анализа на европейските политически процеси, както и на динамиката на отношенията в Близкия изток и постсъветското пространство. Автор на множество материали и академични текстове по въпросната тематика. Участник в международни изследователски проекти и теренни проучвания в Близкия изток.

СИТУАЦИЯТА В СИРИЯ

Въпреки установеното примирие между правителствените сили и бунтовническите сили, обкръжени в **Източна Гута**, и през тази седмица продължиха спорадичните сблъсъци, както и бомбардировките над Арбин, Хараста, Дума и Мудайра. В Дума бе регистрирана и трета атака с хлор в рамките на три седмици.

В същото време, след относително затишие бяха подновени бойните действия по двата бряга на р. Ефрат в района на Югоизточен **Дейр ез-Зор**. В района на Ал Ашара, силите на Ислямска държава извършиха поредица от бързи набези срещу части на

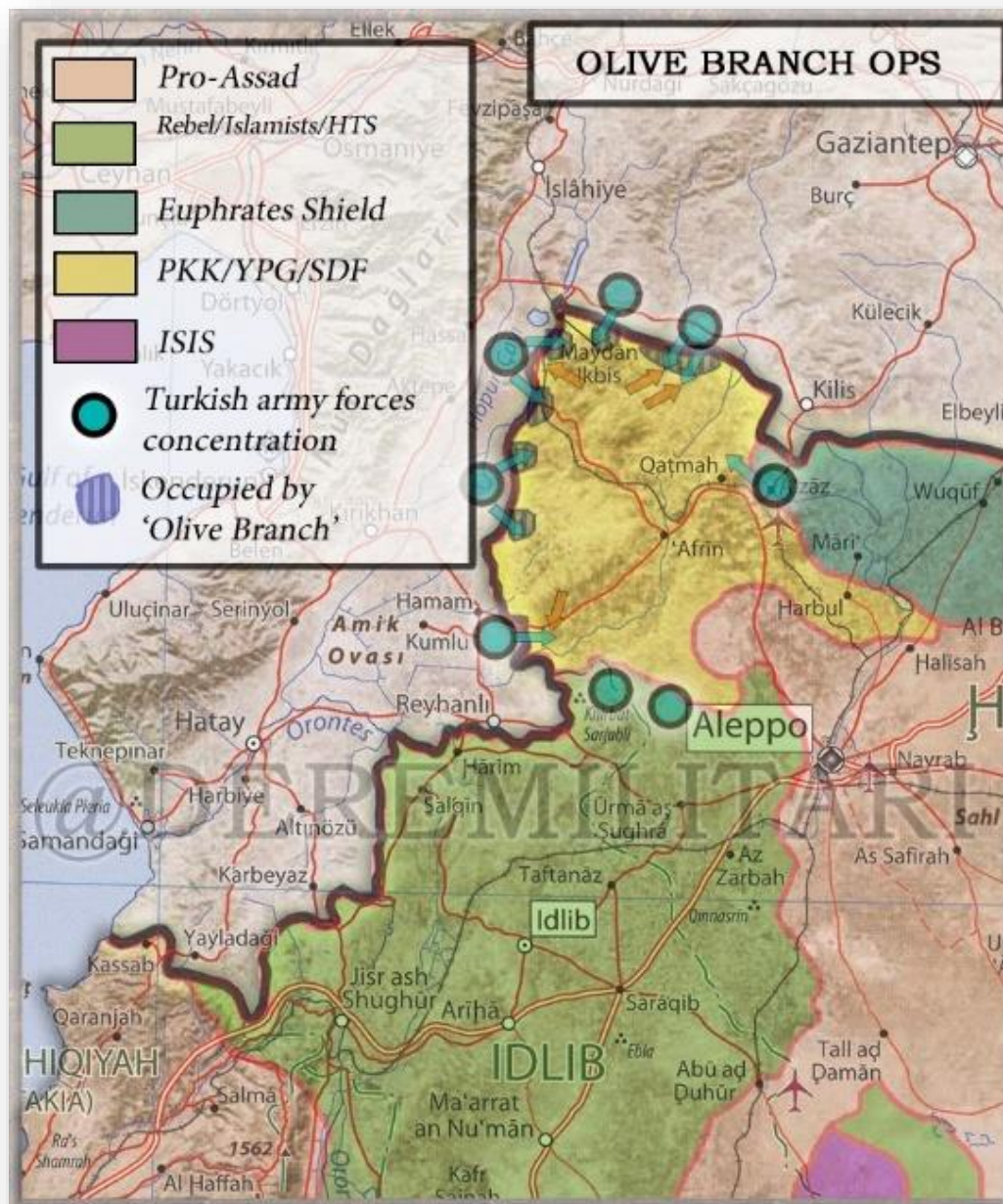
правителствения Пети корпус. В следствие на атаките са загинали най-малко 38 сирийски войници.

На отсрещния бряг на реката, Сирийските демократични сили (SDF) успяха да си върнат контрола над Хараидж, който бе оспорван в продължение на няколко седмици. В следствие те продължиха на юг и атакува позициите на ИД в село Ал Бахран.

В Централна Сирия, в рамките на седмицата проправителствените сили, водени от елитната милиция на “Тигрите”, подновиха своите настъпателни действия срещу Хаят Тахрир ал-Шам (ХТШ) и техни съюзници в района на Източен **Идлиб**. С подкрепата на руските ВВС те съумяха да овладеят редица селища на територия от около 100 кв. км., подсигурявайки буферна зона около авиобаза Абу ал-Духур.

От тук насетне има два варианта пред силите, верни на президента Асад. Те могат да продължат своя напредък на запад в посока град Саракиб, който се намира на 30 км. от Абу ал-Духур. Могат да насочат силите си и на югоизток към пустинния район на границите между провинциите Идлиб, Алепо и Хама, където все още оперират между 500 и 1000 бойци на Ислямска държава. Припомняме, че те отново възстановиха присъствието си в района за сметка на ХТШ, възползвайки се от правителствената офанзива към Абу ал-Духур.

ОПЕРАЦИЯ „МАСЛИНОВА КЛОНКА“

Операция “Маслинова клонка” навлезе в своята първа седмица. Тежки сражения между протурските бунтовнически групи от състава на Свободната сирийска армия (ССА) и Сирийските демократични сили (SDF) се водиха в района на планината Бирсая, както и около градовете Булбул и Ражу. Според информация на Сирийската обсерватория за човешки права, от началото на военната операция са загинали 53 бойци на SDF и 58 от

страна на силите подкрепени от Анкара, включително 2 загинали турски военни и 7, които са в неизвестност.

Тези цифри изглеждат доста по-достоверни отколкото силно преувеличените информации, изнесени от турска и кюрдска страна.

На **27 януари** отряди на ССА постигнаха сериозен напредък в западната част на кантона Африн. Те успяха да овладеят село Али Баки, както и стратегическото възвишение "740", северозападно от Ражу. Под техен контрол попадна и тренировъчен лагер на YPG.

Ден по-късно – на **28 януари** - след едноседмични безуспешни опити, в крайна сметка подкрепените от Турция бунтовнически милиции успяха да завладеят Бирсая, пробивайки сложната отбранителна система от укрепени позиции и подземни тунели. В западната част от фронта бе наложен контрол над граничното селище Хамам.

Данни за жертвите в рамките на първата седмица на операция "Маслинова клонка" в Африн.

Турски източници:

- 394 убити бойци на YPG
- 13 бойци от ССА
- 3 турски войници

Кюрдски източници:

- 308 бойци на ССА
- 48 бойци на YPG

Според Сирийската обсерватория за човешки права:

- 66 бойци на YPG
- 69 бойци на ССА
- 9 турски войници
- 61 цивилни, включително 27 деца

На **29 януари** в късните часове на деня, турски сили навлязоха в Идлиб и Югозападно Алепо, вероятно като част от споразумението с Русия и Иран за установяване на зона за деескалация.

Голям конвой от 40 до 60 превозни средства и бронирана техника се разположиха в градовете Сармада и Атареп по път към Ал Ейс, на около 50 км. северно от наскоро превзетата от проправителствените милиции авиобаза Абу ал-Духур и само на няколко метра от позициите на Хизбула и правителствената армия.

Напрежението се увеличи, обаче, след като силите на Асад реагираха с артилерийски обстрел, нарушавайки сделката с Русия. От своя страна, Турция нареди самолети F-16 да патрулират над зоната за деескалация.

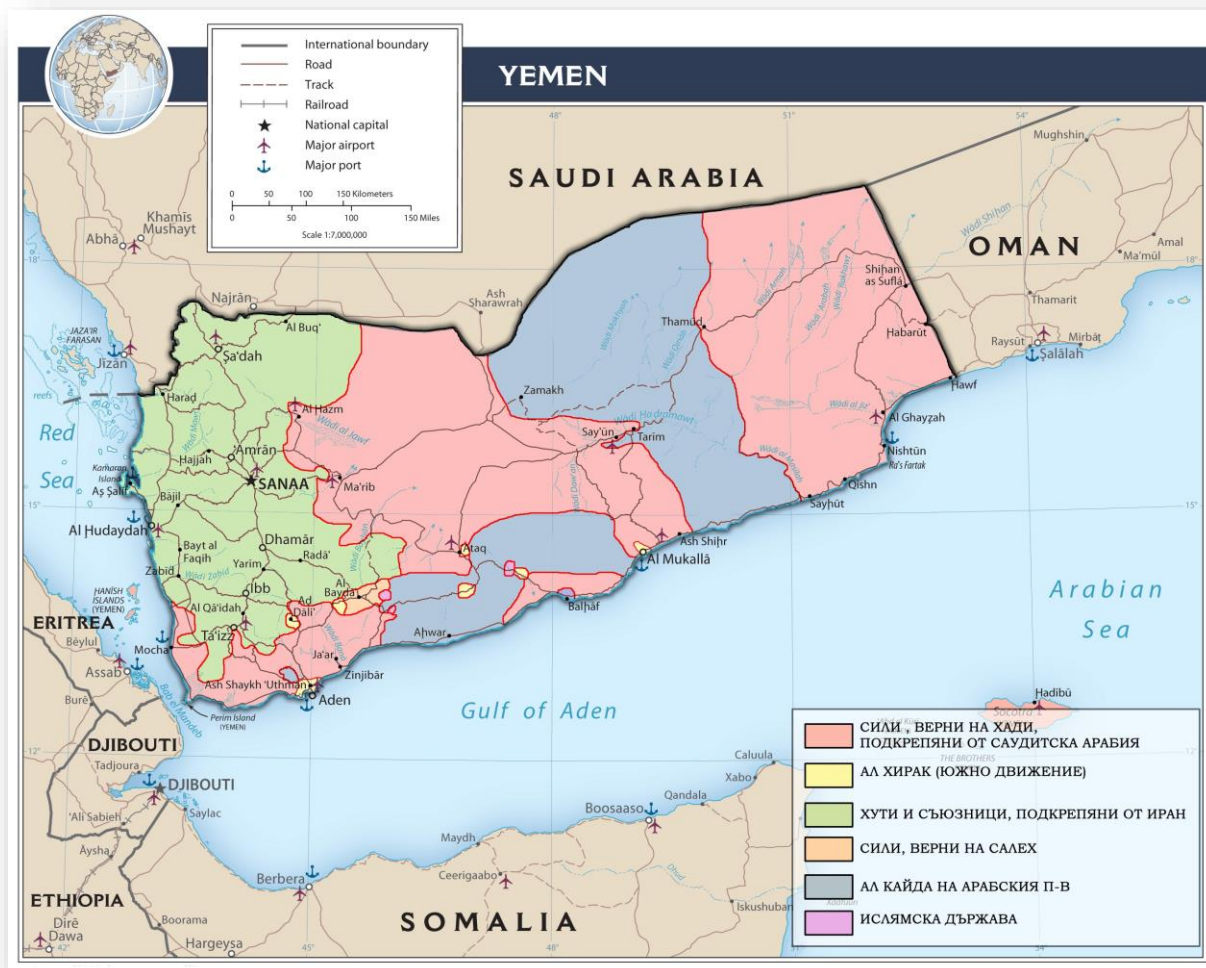
На **30 януари** турският конвой така и не достигна до Ал Ейс, след като едно от превозните средства попадна на крайпътна мина. По непотвърдени информации са загинали трима души. В резултат на това, цялата мисия е била изтеглена от района и се е завърнала в Турция.

В същото време части на Свободната сирийска армия (ССА) осъществиха напредък в западната част на кантона Африн, завземайки селата Халил и Сати Ушаги.

На **31 януари** силите, участващи в операция “Маслинова клонка”, осъществиха важен напредък в района на северната граница между Африн и Турция. Те наложиха контрол над Бак Убаши и Шанкил и почти се свързаха с другите протурски милиции източно от там. Те от своя страна заеха позиции по хълма Курни. Въпросното възвишение е най-високата точка в непосредствена близост до Булбул, чиито стратегически контрол директно застрашава селището.

На следващия ден - **1 февруари** - протурските бунтовнически сили се свързаха при Захран. След като бе подсигурен контрола над селището, те концентрираха своята офанзива срещу Булбул. В рамките на няколко часа и след ожесточен сблъсък с части на YPG, в крайна сметка, подкрепените от Турция бунтовници успяха да завладеят най-голямото селище по северната граница между Африн и Турция. Бунтовнически източници съобщават за смъртта на общо 38 кюрдски бойци.

СИТУАЦИЯТА В ЙЕМЕН

През изминалата седмица сериозно се влоши ситуацията в Йемен, след като южните сепаратисти завзеха пристанищния град и бивша столица на Южен Йемен, Аден.

След няколко дни на сражения с правителствените сили на президента Абд Раббу Мансур Хади, войниците на Южния преходен съвет поеха контрола над града. Заговори се за разпад на Йемен, макар все още да няма провъзгласяване на независимост.

Южните сепаратисти засилиха ролята си след 2014 година, когато Хади премести правителството си в Аден, тъй като столицата Сана беше превзета от хутите. С последните събития, Хади загуби и втората си столица, което поставя бъдещето му като президент на Йемен.

Южните сепаратисти са активни още от 1990-те години. През 1990-1991 тогавашния северен президент Али Абдула Салех обединява Северен и Южен Йемен в днешната държава Йемен. Дълги години двете страни живеят самостоятелен живот, имащи различия по множество точки - югът е социалистически (единствената комунистическа страна в арабския свят), а северът е по-националистически и консервативен. Двете страни имат и различно минало – докато Сана е под османски контрол, Аден попада под британско управление чак до 1967 година.

Малко след обединението в началото на 1990-те, Югът се отцепва, несъгласен с условията на единството. Следва жестока гражданска война, довела до окупацията на Южен Йемен през 1994 година. От тогава насам, политическите различия не са преодолени и след избухването на гражданската война с бунта на хутите, южните сепаратисти отново излизат на преден план. Така се стигна до събитията от края на януари тази година, когато след поредни неуспешни разговори за бъдещето на Аден, сепаратистите поеа контрола над града.

Южния преходен съвет изглежда има подкрепата на ОАЕ, тъй като самолети на Емирствата помогнаха с удари по военната база на Четвърта дивизия на йеменската армия, разположена в Аден. Този ход на Емирствата може да влоши отношенията със Саудитска Арабия, с които са в една коалиция срещу хутите. Официално двете страни опитват да постигнат споразумение между Хади и сепаратистите, но засега това не се случва. От гледна точка на Емирствата, управлението на Хади е слабо и те винаги са имали съмнения към него, за разлика от Саудитска Арабия, които все още го подкрепят. ОАЕ имат и добре развита база в Аден.

Към **1 февруари** Аден е спокоен, но все още под контрола на Южния преходен съвет, поставяйки на карта бъдещето на Йемен и на Хади като президент, въпреки че самият то произлиза от Южен Йемен.